

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 5C/6/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5625200230
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Magdaléna Andreánska
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2025:5625200230.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudkyňou Mgr. Magdalénou Andreánskou v spore žalobkyne A. B. C., nar. XX. X. XXXX, bytom D. XXX/XX, E. F., zast. JUDr. Milanom Trnovským, advokátom, so sídlom Štefánikova 1361/4, Liptovský Mikuláš, proti žalovanej B. G. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom H. XXXX/XX, E. F., o vypratanie nehnuteľnosti, takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná vypratať nehnuteľnosti zapísané Okresným úradom Liptovský Mikuláš, katastrálnym odborom, na liste vlastníctva č. XXXX, pre katastrálne územie E. I., obec Liptovský Mikuláš, okres Liptovský Mikuláš, rodinný dom so súpisným číslom XXX, postavený na parcele registra KN-C č. 88/333, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 56 m², parcelu 88/321 a zastavaná plocha a nádvorie o výmere 400 m² a parcelu registra KN-C č. 88/333, v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Žalobkyni sa priznáva voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobou, doručenu Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 21. 1. 2025, sa žalobkyňa domáhala voči žalovanej vypratania nehnuteľností. V žalobe uviedla, že rozsudkom Okresného súd Liptovský Mikuláš sp. zn. 11C/57/2022 zo dňa 30. 5. 2024, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17. 12. 2024 a vykonateľnosť 17. 1. 2025 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 6Co/73/2024 zo dňa 31. 10. 2024, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 17. 12. 2024 súd rozhodol tak, že zrušil podielové spoluvlastníctvo strán sporu k nehnuteľnostiam zapísaným Okresným úradom Liptovský Mikuláš, katastrálnym odborom, na liste vlastníctva č. XXXX, pre katastrálne územie E. I., obec Liptovský Mikuláš, okres Liptovský Mikuláš, ako rodinný dom so súpisným číslom XXX, postavený na pozemku parcely registra KN-C č. 88/333, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 56 m², parcela registra KN-C č. 88/321 a zastavaná plocha a nádvorie o výmere 400 m², parcela registra KN-C č. 88/333. Nehnuteľnosti prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne A. B. C., ktorú súčasne zaviazal zaplatiť žalovanej B. G. E. primeranú náhradu vo výške 56 500 € do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva XXXX pre katastrálne územie E. I., obec Liptovský Mikuláš, okres Liptovský Mikuláš, ako rodinný dom so súpisným číslom XXX, postavený na pozemku parcely registra KN-C č. 88/333, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 56 m², parcela registra KN-C č. 88/321 a zastavaná plocha a nádvorie o výmere 400 m², parcela registra KN-C č. 88/333. Žalovaná predmetné nehnuteľnosti užíva, dňom právoplatnosti vyššie uvedených rozhodnutí, bez právneho dôvodu. Plnenie na základe vyššie uvedeného rozsudku bolo žalovanej zo strany žalobkyne poskytnuté v súdom určenej lehote. Nakoľko žalovaná bez právneho titulu a bez súhlasu žalobkyne užíva nehnuteľnosti, pričom ich odmieta vypratať, navrhla, aby súd žalovanú zaviazal rozsudkom vypratať uvedené nehnuteľnosti. Súčasne si uplatnila nárok na náhradu trov konania.

2. Žalovaná vo svojom vyjadrení k žalobe doručenom súdu dňa 6. 3. 2025 uviedla, že do času plnenia na základe rozsudku Krajského súdu Žilina si aktívne hľadala budúce bývanie pre seba a pre svoju dcéru. V ten istý deň, ako jej boli pripísané peniaze na účet od žalobkyne uzavrela s realitnou kanceláriou SPIRIT dohodu o použití zábezpeky a vyplatila potrebné peniaze. Následne požiadala o úver v banke. Po úplnom dofinancovaní bytu podpísala kúpnu zmluvu a rozhodnutím Okresného úradu Liptovský Mikuláš, katastrálny odbor bol vklad povolený dňa 20. 2. 2025, rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť (V 206/2025). Nie je pravdou, že by dom obývala po finančnom plnení žalobkyne. Kupovaný byt bol prázdny a s predávajúcim sa dohodla o možnosti nastáňovať sa čo najskôr. V rodičovskom dome predala postupne kozubovú pec, ako i brikety, takže bola nútená odísť hneď po tom. So žalobkyňou komunikovala aj mailom, dokonca sa jej snažila aj vyjsť v ústrety, nakoľko ju požiadala o pomoc. Nerozumela podanej žalobe, nakoľko žalobkyňa musela vidieť jej veci pobalené na chodbách. Navrhla žalobu zamietnuť.

3. Žalobkyňa, prostredníctvom právneho zástupcu, doručila súdu dňa 18. 3. 2025 repliku, v ktorej uviedla, že žalovaná neuviedla žiadne nové skutočnosti, ktoré by oprávňovali žalobkyňu k zmene žaloby popísaných skutočností a na späťvzatie žaloby. Tak ako uvádza žalovaná, komunikovala so žalobkyňou, avšak v nehnuteľnosti má nejaké veci. Izby, ktoré užívala sú uzamknuté a v predmetnej nehnuteľnosti sa v garáži nachádza aj príviesny vozík, ktorý je vo vlastníctve žalovanej. Žalobkyňa nemá inú právnu možnosť, vzhľadom na popísaný stav, ako trvať na podanej žalobe.

4. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 26. 6. 2025 o 13.00 hodine.

5. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní uviedol, že trvá na žalobe zo dňa 21. 1. 2025 tak, ako bola podaná na súd. Tak isto sa vyjadril k vyjadreniu žalovanej, a to dňa 18. 3. 2025. Skutočnosti, ktoré sú v súčasnej dobe žalobkyňu neoprávňujú zobrať žalobný návrh späť. Z mailovej komunikácie po 18. 3. 2025 medzi stranami sporu, ako aj fotografií, z ktorých predložil preukazoval, že aj teraz sú ešte v nehnuteľnosti veci, ktoré nie sú vo vlastníctve žalobkyne. Taktiež dve izby v rodinnom dome sú uzamknuté a za dverami nevie, čo sa nachádza. Nie je možné otvoriť izby násilným spôsobom, nakoľko žalobkyňa bola poučená o tom, že sa vystavuje žalobe o neoprávnené užívanie cudzej veci. Vo vreciach na chodbe na poschodí sú veci vo vlastníctve žalovanej. V garáži príviesny vozík, kočík a bicykel, ktoré sú tiež vlastníctvom žalovanej.

6. Žalobkyňa na pojednávaní pri svojom výsluchu uviedla, že žalovaná jej kľúče neodovzdala, žalovaná mala len jedny kľúče, tieto neboli vrátené. So žalovanou komunikovala mailom, avšak jej komunikácia je nejasná, preto stále nevie, na čom je. Z ich mailovej komunikácie vyplývalo, že ku dňu 28. 2. 2025 mala žalovaná vystáňovať všetky svoje veci, čo však nie je pravda, pretože následne ešte v marci bola komunikácia, že veci, ktoré ostali si príde zobrať na vozíku. Vozík sa stále nachádza v dome, preto usúdila, že žalovaná si veci ešte neodniesla. Vozík je vo vlastníctve žalovanej, ktorá ho nadobudla v dedičstve po ich nebohom otcovi a bol na ňu aj napísaný. Taktiež s ňou komunikovala ohľadom vecí v uzamknutých izbách, avšak jej odpovede sú nejasné a nezreteľné. Veci vo vreciach sú dcéry žalovanej Nelky, kočík kupovala sestra, horský bicykel si sestra kúpila, keď začala zarábať, ide o jeden z prvých horských bicyklov. Doklady k prevodu vozíka nevidela. Pokiaľ sa však tieto stratili, mohla si žalovaná vybaviť nové.

7. Žalovaná na pojednávaní uviedla, že už počas jej pobytu v rodinnom dome boli izby pozamykané. Sestra ich pozamykala neoprávnené. To, že bola spoluvlastníčkou štvrtiny domu neznamena, že konkrétne ktorú izbu mohla užívať a či je to konkrétne tá izba, v ktorej bývala. Sestra už aj rozbila raz násilne otvorila dvere na jej izbe, takže toto už má za sebou a to, čo uvádza, je zavádzajúce. Pokiaľ sa nedostali k sestre kľúče od izieb, tak mala jedny so sebou a tie odovzdá. Kľúče od jej dvoch izieb odovzdala do schránky, lenže táto schránka bola vylomená, takže ak sa jej teda nedostali, tak jej ich ešte odovzdá. Sestra odmontovala pôvodnú schránku a namontovala si tam svoju. Vo veci bolo podané aj viacero trestných oznámení. Sestra jej bránila vstupovať do domu, vypla aj vodu, hoci tam bývala s dcérou. K tvrdeniam žalobkyne, že veci na chodbe vo vreciach, bicykel, kočík a príviesny vozík sú jej uviedla, že tieto veci nie sú jej vlastníctvom a v dome sa už nenachádzajú žiadne jej veci. V dome zostali veci žalobkyne, ako aj veci po ich rodičoch. Nie je pravdivé tvrdenie žalobkyne, že mala len jedny kľúče, kľúče si dala rozrobiť, pre svoju dcéru Nelu. Od garáže kľúče nikdy nemala, tie boli dvojce, jedny mala žalobkyňa, pretože tam parkovala auto a jedny mala mama. K vozíku sa nedostala, nakoľko bol uzamknutý. Kľúče mala vo svojej izbe, avšak po vykradnutí izby už tam nie sú. Vozík pôvodne nadobudla

v dedičskom konaní po ich otcovi, avšak tento previedla na svojho bývalého partnera F. J.. Vozík bol prevedený aj v rámci evidencie.

8. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, mal súd preukázaný nasledovný skutkový stav.

9. Žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou rodinného domu so súp. č. XXX, postavený na parcele KNC 88/333 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 56 m², parcely KNC 88/321 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 400 m², zapísané na LV č. XXXX. Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 11C/57/2022 zo dňa 30. 5. 2024 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/73/2024 zo dňa 31. 10. 2024, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 17. 12. 2024, súd rozhodol o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva medzi žalobkyňou a žalovanou k predmetným nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX, žalobkyňa vyplatila žalovanej primeranú náhradu v zmysle rozsudku dňa 9. 1. 2025.

10. Na fotografiách z garáže rodinného domu, z miestnosti vedľa garáže a z chodby na poschodí, sú zachytené veci: detský kočík, bicykel, veci vo vreciach, príviesny vozík.

11. Z mailovej komunikácie medzi stranami sporu vyplýva, že tieto o vypratání nehnuteľností komunikovali od 20. 1. 2025, ako aj v priebehu mesiacov február až apríl 2025. V správe zo dňa 3. 3. 2025 o 17.38 hod. žalovaná uviedla: „Dala si mi termín do konca februára sa vysťahovať, čo sa mi podarilo odsťahovať, som si vzala, nakoľko doteraz si mi nevrátila kľúče ani od garáže, ani od vozíka. Viac s tebou nemám o čom komunikovať. Klamstvo a podvod je tvoja silná stránka. G.“. Žalovaná v správe zo dňa 9. 4. 2025 o 16.23 hodine napísala: „Nakoľko sa mi nepodarilo prihlásiť niekoľko dní na mail a čítať tvoje posledné maily, vyjadrim sa až teraz. Z domu som si k poslednému dňu mesiaca február odniesla všetky svoje veci, kľúče som ti vhodila do schránky. Vozík dobre vieš, že nie je na mňa napísaný a veľakrát som ťa prosila, aby si odovzdala od neho kľúče a doklady, nakoľko jedine ja a ty sme vedeli, kde sú. Do dnešného dňa si tak neurobila, navrhni deň a hodinu, odomkni garáž a ja keďže nemám kľúče od neho, vyberiem ho aspoň na ulicu. G.“

12. Na pojednávaní dňa 26. 6. 2025 žalovaná odovzdala žalobkyňi tri kľúče, jeden od vchodu rodinného domu a dva od izieb. Žalobkyňa si uvedené kľúče prevzala.

13. Podľa § 123 Občianskeho zákonníka, vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

14. Podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka, vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

15. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd podanej žalobe vyhovel v celom rozsahu, nakoľko mal preukázanú jej dôvodnosť. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala vypratania rodinného domu so súp. č. XXX, postaveného na parcele KNC 88/333 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 56 m², parcely KNC 88/321 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 400 m², zapísané na LV č. XXXX z dôvodu, že žalovaná má v nehnuteľnostiach naďalej veci, ktoré sú jej vlastníctvom.

16. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24. augusta 2022, sp. zn. 1Cdo/88/2020 : „20. Podľa § 126 ods. 1 a 2 OZ vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje. Obdobné právo na ochranu má aj ten, kto je oprávnený mať vec u seba. 21. Dovolací súd sa čiastočne stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia uvedeným v bode 10. odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu, podľa ktorého s poukazom na § 126 ods. 1, 2 OZ oprávnený držiteľ má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje. Táto ochrana sa poskytuje v občianskom sporovom konaní buď žalobou vindikačnou (actio reivindicatio), t. j. žalobou na vydanie veci, alebo žalobou negatívnou (actio negatoria), t. j. zapieracou žalobou. U nehnuteľností plní funkciu vindikačnej žaloby žaloba na vypratanie, avšak nie je vylúčená ani vindikačná žaloba, pri ktorej okrem vypratania ide aj o odovzdanie veci vlastníčkovi, resp. oprávnenému držiteľovi. Celkom sa nestotožňuje s nasledovným právnym posúdením: Vlastnícka vindikačná žaloba na vydanie veci (v prípade nehnuteľností - na vypratanie) môže byť

úspešná len vtedy, ak žalobca preukáže svoje vlastnícke právo, resp. v prípade oprávneného držiteľa, ak preukáže právo oprávnenej držby, a ak zároveň preukáže, že žalovaný do jeho vlastníckeho práva, resp. do práva oprávnenej držby neoprávnene zasahuje, napr. tým, že na pozemok, ktorý je vo vlastníctve, resp. oprávnenej držbe žalobcu umiestnil bez právneho dôvodu, resp. na základe právneho dôvodu, ktorý neskôr odpadol, veci, ktoré má (žalovaný) vo vlastníctve, alebo v oprávnenej držbe. Nestotožňuje sa najmä s posúdením toho, že vecne pasívne legitimovaným by v danom prípade mal byť len žalovaný, ktorý má veci vo vlastníctve, alebo v oprávnenej držbe. 22. Z podstaty sporového konania vyplýva, že pánom sporu je žalobca, t.j. ten, kto podal žalobu. V tomto smere ho zaťažuje aj povinnosť označiť toho, proti komu návrh na začatie konania smeruje, t.j. žalovaného a definovať, kto bude v spore pasívne legitimovaný. Na druhej strane sa samotná skutočnosť, že žalobca označí v žalobe nejakú osobu ako pasívne legitimovanú ešte neznamená, že táto osoba pasívne legitimovaná skutočne bude. Pasívna legitímácia tohto subjektu bude závisieť od naplnenia hmotnoprávných predpokladov, ktoré sú vymedzené v ustanovení § 126 ods. 1 OZ. Žalobu o vypratanie nehnuteľnosti je preto potrebné považovať za vlastnícku žalobu podľa § 126 OZ. Obdobný postup potvrdzuje aj rozhodovacia činnosť všeobecných súdov v Českej republike, ktorá vychádza z totožného právneho názoru (R 53/1973). Je potrebné poukázať, napr. na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 22 Cdo 396/2003, v súlade s ktorým žaloba na vypratanie pozemku poskytuje vlastníčkovi pozemku ochranu proti tomu, kto má neoprávnene na tomto pozemku umiestnené veci hnutelné, prípadne tento pozemok užíva. S vyššie uvedenými závermi je nepochybne potrebné sa stotožniť. Na druhej strane sa v odbornej literatúre vyskytujú názory, že niekedy nemusí celkom zodpovedať vôli vlastníka žalovať na vypratanie nehnuteľnosti, keď ten má záujem len napríklad na vydaní držby. V takýchto prípadoch odborná literatúra pripúšťa aj túto formuláciu žalobného petitu. Na druhej strane tu nachádzame vyjadrenie o rigidite platnej judikatúry a zotrvačnosti na stabilizovanom názore, a zároveň aj odporúčanie o uplatnení tohto druhu nároku prostredníctvom formulácie žalobného petitu, ktorý bude znieť na vypratanie nehnuteľnosti (komentár k Občianskemu zákonníku, Občiansky zákonník I, 2. vydání, 2019 (BAJÁNKOVÁ, DULAK, FEČÍK, SEDLAČKO, ŠTEVČEK, TOMAŠOVIČ A KOL.)). 23. Z uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 1089/2015 vyplýva, že žaloba na vydanie (vypratanie) predpokladá, že iná osoba neoprávnene, t.j. bez právneho dôvodu, zadržíava vec patriacu vlastníčkovi a súčasne mu ju odmieta vydať (vypratať). Aktívna legitímácia patrí vlastníčkovi, pasívna legitímácia osobe, ktorá má vec fakticky u seba, avšak nemá na to žiaden právom aprobovaný dôvod. 24. Z obsahu spisového materiálu v predmetnej veci vyplýva, že predmetom posudzovaného konania v zmysle § 126 OZ ods. 1, resp. 2 je ochrana vlastníka, resp. oprávneného držiteľa nehnuteľnosti proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje, najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neoprávnene zadržuje. Ide o reivindikačnú žalobu chrániacu obsah vlastníckeho práva, t.j. právo vlastníka vec držať, užívať a požívať jej plody a úžitky, vrátane oprávnenia nakladať s ňou, ktorá v prípade nehnuteľnosti má podobu žaloby na vypratanie. 25. "Pri žalobe o vypratanie nehnuteľnosti je pasívne vecne legitimovaný ten subjekt, ktorý nehnuteľnosť neoprávnene užíva. Pri žalobe o vypratanie stačí, ak sa dostatočne identifikuje nehnuteľnosť, ktorá je neoprávnene užívaná, pričom nie je nutné špecifikovať každú vec, ktorá sa na pozemku nachádza. Pri neoprávnenom užívaní nehnuteľnosti a povinnosti jej vypratania neoprávneným užívateľom je potrebné pristupovať k právu užívania komplexne, čo v danom prípade znamená nielen neumožnenie faktického prístupu, resp. vstupu na pozemok, ale aj jeho prípadné nezapratávanie vecami žalovaného. Žalovaný má pri povinnosti vypratania nehnuteľnosti túto vypratať, čo znamená buď odtiaľ odísť ak sa na nej fakticky zdržuje a zároveň si aj odnieť alebo odstrániť svoje veci z pozemku, čo predstavuje komplexný obsah práva užívania" (uznesenie najvyššieho súdu 1 Cdo 1089/2015 bod 12. a 24.). 29. Vlastníckemu právu ako právu absolútnemu zodpovedá absolútna povinnosť všetkých nerušiť vlastníka vo výkone jeho práva (obdobne aj oprávneného držiteľa). V súvislosti s narušením vlastníckeho práva vzniká celý rad práv relatívnych, napr. vlastníčkovi vzniká právo domáhať sa voči rušiteľovi vydania veci či žiadať, aby rušiteľ od zásahu do vlastníckeho práva upustil (porovnaj KNAPP V.: Teórie práva. Praha C. H. Beck, 1995 str. 196 či Lazar J. a kolektív: Občianske právo hmotné. Tretie vydanie Bratislava, Iura edition, 2006 diel I. str. 186). Ak poruší niekto povinnosť nerušiť vlastníka vo výkone jeho práva tým, že do jeho práva zasiahne, vznikne medzi ním a vlastníkom relatívny právny vzťah, ktorého subjekty sú individualizované a ktorého obsah je iný než obsah absolútneho vlastníckeho práva (obsahom je napr. povinnosť individualizovaného rušiteľa upustiť od konkrétneho zásahu do vlastníckeho práva). Rušenému vlastníčkovi je na základe ustanovenia § 126 Občianskeho zákonníka priznaná len bližšie neurčená ochrana "vlastníckeho práva", avšak toto ustanovenie nevylučuje, aby ďalšie ustanovenie Občianskeho zákonníka obsahovalo konkrétne formy tejto ochrany. V prípade trvajúceho zásahu do vlastníckeho práva (o ktorý v konkrétnom prípade ide) vzniká medzi vlastníkom a rušiteľom relatívny právny vzťah, ktorého obsahom je napr. povinnosť individualizovaného rušiteľa upustiť od konkrétneho

zásahu do vlastníckeho práva a vlastník má po dobu trvajúceho zásahu (po ktorú rovnako trvá relatívny vzťah vzniknutý v dôsledku tohto zásahu medzi vlastníkom a rušiteľom) právo domáhať sa po rušiteľovi, aby sa tohto rušenia zdržal podľa § 126 Občianskeho zákonníka. Napríklad ak umiestni rušiteľ na pozemku vlastníka svoju vec, je vlastník oprávnený domáhať sa vypratania predmetného pozemku. Ak umiestni rušiteľ na pozemok vlastníka vec cudziu, môže vlastník pozemku žalovať rušiteľa i vlastníka tejto veci, lebo vlastník veci nemá právo mať svoje veci na cudzom pozemku a rušenie trvá, dokiaľ nebude odstránené (rovnako pozri aj uznesenie NS ČR 22 Cdo 2886/2014).“

17. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou nehnuteľností vedených na liste vlastníctva č. XXXX. Nehnuteľnosti nadobudla do výlučného vlastníctva po tom, ako súd rozhodol o zrušení podielového spoluvlastníctva strán sporu k nim, právoplatnosťou rozsudkov dňa 17. 12. 2024. Táto skutočnosť medzi stranami sporu nebola sporná. Po tomto dni žalovaná nemá právny titul na užívanie nehnuteľností a bola povinná dom riadne vypratať. Aj keď na pojednávaní tvrdila, že už žiadne veci v jej vlastníctve sa už v dome nenachádzajú a na pojednávaní aj odovzdala žalobkyni kľúče od uzamknutých izieb v rodinnom dome, súd mal preukázané, že v dome sa nachádza minimálne jedna jej vec, a to príviesny vozík. Pokiaľ aj žalovaná tvrdila, že príviesny vozík previedla na tretiu osobu, túto skutočnosť nijakým spôsobom nepreukázala. Súd vychádzal z nesporných tvrdení strán sporu, že príviesny vozík žalovaná do svojho vlastníctva nadobudla v dedičskom konaní po svojom otcovi, a teda mal preukázané, že vozík je vlastníctvom žalovanej, pričom aj z mailovej komunikácie vyplývalo, že vozík si chcela od žalobkyne prevziať, avšak bránila jej v tom skutočnosť, že nemá od neho kľúče a doklady. Aj z mailovej komunikácie teda vyplýva, že vozík považuje za svoj a nie žalobkyne. Keďže sa v dome nachádza minimálne táto jedna vec, mal súd preukázané, že žalovaná zasahuje do vlastníckeho práva žalobkyne a z uvedeného dôvodu žalobe vyhovel a zaviazal žalovanú vypratať nehnuteľnosti.

18. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

19. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

20. V súlade so zákonným ustanovením § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku súd priznal v spore úspešnej žalobkyni voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V súlade so zákonným ustanovením § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Liptovský Mikuláš na Krajský súd v Žiline písomne v troch vyhotoveniach. (§ 357 písm. a/ Civilného sporového poriadku).

Podľa § 359 Civilného sporového poriadku, odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 Civilného sporového poriadku:

(1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

(3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.